

еснафски сдружавания се възлага длъжността, да създадатъ тия кооперации. Това не е по тѣхнитѣ сили, защото ще искатъ не само да ги иматъ въ свои ръцѣ, но и да втикнатъ тамъ всичко негодно, та да се търмози то за смѣтка на жизнеспособното и трудолюбивото, когато, въ сжщностъ, кооперациитѣ сж и трѣбва да си останатъ свободни сдружавания, защото въ тѣхъ се сдружаватъ хора по изборъ, имащи вѣра единъ на другъ, хора честни, трудолюбиви и въ пълно съзнание на прѣслѣдваната цѣль. Сегашнитѣ еснафски наредби спъватъ, значи, свободата на кооперирането, понеже го монополизиратъ, та поради това тия наредби не могатъ освѣнъ да бждатъ осждени отъ демокрацията.

И по друго, твърдѣ важно, съображение демокрацията се обявява противъ еснафския законъ. Въ него тя вижда потеклото на враждата, която сжществува за сега у насъ, между занаятчийството и работничесвото. Тази вражда е едно зло за страната ни, та важи, въ интереса на правилното развитие на народния ни поминъкъ, въ интереса както на занаятчии, тъй и на работници, да бжде ако не отстранена, то поне намалена до безвръдностъ. Изключителното положение, въ което поставя еснафскиятъ законъ чирацитѣ, калфитѣ и работниците, най-много е повлияло за обгръщането на тия послѣднитѣ отъ социалистическата пропаганда. Работниците викатъ противъ еснафския за-